

Düzen

– seçkingündüz · 28 Ocak 2012

DÜZEN

Giderken bile bile kaldın bende

Doğayı sevmeseydim görürdün sen

Kuşlar kediler

olmasaydı

arılar kelebekler

silerdim seni

anılarım solarken renklenmeden

Çiçekleri derlerken çiy düşmezdi tenine

çim kokmazdın

savrulmazdı saçların yüzüme

baş başayken soluğunla sesinle

Kamçılamasaydım düşlerimi

ışıldamazdın gözlerimde çağrılı çağrısız

taş kesilirdi anılar evrende

Ezgiler serptikçe seni içime

sıcaklığıyla doğarım her gün güneşe eş

batarım uzaktan şakıyan yüreğinle

Yoksullaşır yalınlık

gönlümde beynimde

çabamla iyice

Sürecek kurduğum düzen

özenle ben kol kanat gerdikçe

Yaslandım güçlü dengeme
artık kalabilirsin dilediğince
unut kendini istersen tümüyle bende

Seçkin GÜNDÜZ